

ב"ל (תל אביב) 2140-10 - חוסני סולטאני נ' ביטוח לאומי

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו

**ב"ל 2140-10
14 בפברואר 2013**

לפני:

כב' הנשיה - אפרת לקסר
נצח ציבור (עובדים) מר דב גリンברג
נצח ציבור (עובדים) מר אלכס לפישץ

- התובעים:**
1. חוסני סולטאני
2. סומה סולטאני
עו"י ב"כ עו"ד יוסי אברהם

הנתבע:
המוסד לביטוח לאומי
עו"י ב"כ עו"ד אטי דקל

פסק דין

1. לפנינו תביעה התובעים להכיר בהם כתליים בבנם, סולטאני אמר ז"ל (להלן: "המנוח"), לפי סעיף 130(א)(3) לחוק ביטוח לאומי, (נוסח משולב), תשנ"ה - 1995, (להלן: "החוק").

עוד מבקש בתביעה לקבוע, כי הם זכאים לказבת תלויים מהנתבע מיום מותו של המנוח - עד 19.3.09 ואילך.

2. העובדות שאינן שונות בחלוקת:

א. התובעים הם הוריו של המנוח.

لتובעים שלושה ילדים נוספים, שבמועד הרלבנטי לתביעה שניים מהם, (מוחמד וליד 1991 ופאדי ליד 1993), התגוררו עימם.

ב. המנוח נהרג בתאונת עבודה שארעה לו ביום 19.3.09, (להלן: "התאונה").

ג. המנוח, ליד 1984, היה נשוי עבור לתאונה ואב לקטן. הוא עבד מחדש אוגוסט 2004 כקבלן בניין ושיפוצים עצמאי במסגרת שותפות ששמה היה "סולטאני חוסני את אמר", (להלן: "שותפות"), שהיתה על שמו ועל שם התובע.

חודש לפני התאונה, התחיל המנוח גם לעבוד כשכיר אצל הקבלן מוניר שחאדיה,

עמוד 1

ובמסגרת זו ארצה לו התאונה.

ד. לאחר מותו של המנוח, הגיעו התובעים לנتابע תביעה ל"תשלום גמלה לתליים בגין עבודה" וتبיעתם נדחתה.

3. עיקרי טענות התובעים:

סעיף 130(א)(3) לחוק קובע שתי חלופות שדי בהתקיימות אחת מהן כדי להכיר בתובעים כתליים במנוח.

לטענת ב"כ התובעים, הוכיח שההתובעים נכנסים לגדר החלופה הראשונה שענינה - הוריהם שעיקר פרנסתם הייתה על המנוח:

א. בשנים הסמוכות לתאונה, השותפות הרשומה על שם התובע ועל שם המנוח, נוהלה בפועל על ידי המנוח בלבד והוא היה הרוח החיה בה.

התובע, שהדריך את המנוח בראשית דרכו בשותפות, התעיף מהעובדת הפיזית הכרוכה בעבודות בניין ושיפוצים והוא העביר את ניהול ותפעול השותפות לידי של המנוח. המנוח עבד, תפעל ונוהל את השותפות בעצמו ללא סיוע מצד התובע.

יחד עם זאת, התובע קטף את פירותعمالו של המנוח, התקיים מהם ואף קיים את משפחתו מהם. הכנסת המנוח והכנסת התובע נרשמו ברשותו המסת כהכנסת שותפים, זאת למרות שלטענת התובע, הוא לא עבד ולא היה פעיל בשותפות.

כך התאפשר לתובע לטענתו לעבוד בעבודה ציבורית, כיuz ראש העיר טירה לענייני תלונות הציבור, ללא קבלת שכר.

לאחר מותו של המנוח נסגרה השותפות. גם בכך יש לטענת התובע, כדי ללמד שבعليה האמיתים של השותפות היה המנוח ולכן, עם מותו, נסגרה השותפות.

ב. לטענת התובעים, הוכיח שהמנוח נהג להפקיד כספים בסכום של כ- 5,000 ₪ בחודש בממוצע בחשבון הבנק של התובעת, או בעצמו או באמצעות התובעת.

הפקודות אלה בוצעו ללא קשר לפעילויות השותפות ונועדו לתמוך בתובע ובתובעת.

ג. המנוח עבד בעבודות נוספות, (חוץ מעבודת השיפוצים), עליון לא דיווח לרשות. לפיכך, יכול היה המנוח לתרום בתובעים בסכומים העולים על הכנסותיו המדוזחות לנتابע ולמס הכנסה מהשותפות.

ד. בשלושת החודשים שקדמו לתאונה, היה חלקו של המנוח בפרנסת התובעים בשיעור של 77%, כך שהוא נשא בעיקר פרנסתם.

בתמיכת טענות התובעים הוגשו התחבירים הבאים:

א. תצהיר כל אחד מהתובעים.

ב. תצהирו של מר אילן לוריא, מנהל חברת אלפא דיזר - חברת קבלנית לביצוע עבודות בניה ושיפוצים, שעובר לתאונה שכר את שירותי השותפות כקבלי ממנה.

ג. תצהирו של מר שביטה אחמד, במועד הרלבנטי לתביעה, היה מהנדס בחברת בניה, (מיצר לפיתוח), ועבד מול השותפות במעמדה כקביל ממנה.

ד. תצהирו של מר חנוכה פאה, במועד הרלבנטי היה מנהל עבודה בחברת בניה, (חברת מיצר לפיתוח), שהתקשרה עם השותפות כקביל ממנה.

ה. תצהирו של מר אברהם טאייע מחAMD, קובלן בגין מורשה, ששכר את שירותי השותפות כקביל ממנה בין השנים 2008 עד 2009.

המתחבירים נחקרו על תצהיריהם.

4. עיקרי טענות הנאשם :

לא הוכח שעיקר פרנסתם של התובעים הייתה על המנוח:

א. הכנסות התובעים מעובדתם היו גבוהות יותר מהכנסות המנוח מעובduto בשותפות.

התובעת דוחה כעובדת שכירה בטירה בתפקיד סייעת והתובע דיווח על עצמו עצמאי שעבד עם בנו בשותפות.

ב. התובע לא דיווח לרשות, (לנתבע ולמס הכנסה), על הפסיקת פעילותו בשותפות, הגם שדיוח זה היה מזכה אותו ואת המנוח בתשלום דמי ביטוח ומס הכנסה מופחתים. היעדר הדיוח כאמור תומך בගירסה שהתובע המשיך לעבוד בשותפות גם בשנים שלפני התאונה.

ג. לא הובאו ראיות בתמיכה לטענה, כי המנוח העביר לתובעים תשלוםיים חודשיים שנעו בסביבות 5,000 ₪ לחודש.

בתמיכת טענות הנאשם, הוגשו שתי תעוזות עובד ציבור, של מר אלבז מנוי, מנהל מחלקה בכיר במחלקת גביה, (להלן: "מר אלבז").

מר אלבז לא נחקר על תעוזות עובד הציבור. ב"כ התובע יותר על חוקרתו, (עמ' 8 לפ"ו' שורות 16 עד 17).

5. סעיף 130(א) לחוק קובע כדלקמן:

"130. (א) אלה בגדר תלויים בمبرוטה לעניין סימן זה:

(1) אשתו בשעת מותו;

(2) ילו כמשמעותו בסעיף 238;

(3) הורים שעיקר פרנסתם על המברוטה וכן הורים שאינם מסוגלים לכלכלי עצמן והמוסד אישרם כתלוים תלות מלאה או חלקית,
מאחר שלדעתו שורת הצדק מחייבת זאת; בפסקה זו, "הורה"
- לרבות הורה מאץ לפי חוק האימוץ, הורה המוכיח אימוץ על ידי פסק דין של בית משפט מוסמך והורה חורג;

הבחינה הנדרשת כمعנה לשאלת אם פלוני נחשב תלוי בمبرוטה היא עובדתית וצריכה להיבחן לגופה, בכל מקרה על פי נסיבותיו.

נטל הראה להראות, כי פלוני היה תלוי של מברוטה מנוח, הוא על אותו פלוני, (עב"ל (ארצ) 11-04-34912 וואנג זילינג נ' המוסד לביטוח לאומי, 27.11.2012.

כבר נפסק, כי סעיף 130(א)(3) כולל שני קритריונים שונים ונפרדים לזכאות,DOI בקיומו של אחד מהם כדי להיכلل בגדר הזכאים לקצתת תלויים:

"**ואכן מלשון הסעיף עולה כי מדובר בשני קритריונים שונים ונפרדים להשלוטין:**
האחד "הורים שעיקר פרנסתם על המברוטה" והשני "הורים שאינם מסוגלים
לכלכלי עצמן...". (עב"ל 96/69 המל"ל - איזדין, פ"ע לה 283).

את עניין התלות בודקים לפי השאלה אם עיקר פרנסתו של פלוני הייתה על הנפטר. הפרשנות שניתנה למונח "עיקר" היא - כקרובה יותר ל"כל", כך שאין די במרבית, (עב"ל (ארצ) 69/96 המוסד לביטוח לאומי - גרי איזדין פ"ע לה 283).

כאשר נמדדת יכולתו של אדם לכלכלי עצמו, אין למדוד זאת לפי "רמת שכרו" או לפי גובה הכנסותיו מעסוק או מרכוש, כי אם לפי יכולתו הוא. היותו של אדם בלתי מסוגל הוא פונקציה של מגבלות מפתת גיל או מפתת ליקוי גופני נפשי או שגלי (ראו: דב"ע (ארצ) ל"ג/156-0 אולו מרסל ואח' - המוסד לביטוח לאומי; פ"ע ו' 270).

בעניינו, מבקשים התובעים להיכנס לגדירה של החלופה הראשונה וטוענים, כי עיקר פרנסתם עמוד 4

הייתה על המנות.

6. לאחר שנטנו דעתנו לטענותו של כל צד ולתשתית הראיתית שהונחה לפניו, שוכנענו, כי יש לדוחות את התביעה. התובעים לא הוכיחו ש矶ר פרנסתם הייתה על המנות.

7. עובר לתאונה, הכנסתו המדוויחת של התובעים לנتابע עלתה על הכנסתו המדוויחת של המנוח לנتابע.

במועד הרלבנטי ל התביעה עבדה התובעת כעובדת שכירה, בתפקיד סיעת לחינוך מיוחד בטירה, (עמ' 11 לפ"ו שורות 6 עד 7).

התובע במועד הרלבנטי דיווח על עצמו עצמאי, שעבד עם בנו המנוח בשותפות.

המנוח עבד עצמאי בשותפות במועד הרלבנטי.

חודש לפני התאונה, (מיום 15.2.09 ועד ליום 19.3.09), נמצא בתעודה עובד הציבור, והוא עבד גם כಚיר אצל הקבלן מוניר שחאדיה.

מתעודות עובד הציבור של מר אלבז עולה התמונה הבאה ביחס לגובה הכנסתו של התובעים ושל המנוח מעבודותיהם:

א. לגביו שנת 2008 :

התובע דיווח על הכנסה בסך כולל של 36,084 ₪ .

התובעת דיווחה על הכנסה בסך כולל של 40,306 ₪ .

סך הכנסתם של התובעים לשנת 2008 עמדה על **76,390 ₪**.

לעומת התובעים, המנוח דיווח על הכנסה בסך כולל של **36,084 ₪** בלבד לשנת 2008.

הכנסתו זו נופלת בהרבה מהכנסתם של התובעים, (פער של 40,306 ₪).

ב. לגביו שנת 2009 - חודשים ינואר, פברואר ומרץ 2009, (החודש בו ארעה למנות התאונה):

עמוד 5

התובע דיווח על הכנסה בסך כולל של 19,299 ₪ .

ביחס לתובעת, עולה מתעודת עובד הציבור כי טרם התקבלו עבורה נתונים לשנה זו, אך בכתב התביעה מצוין כי הכנסתה החודשית הממוצעת עמדה אז על 2,770 ₪, (סעיף 20 לכטב התביעה), כך שהכנסתה עד לחודש מרץ 2009, (כולל), עמדה על 8,310 ₪ .

לפיכך, סך הכנסתם של התובעים לחודשים אלה הייתה **27,609 ₪**.

לעומת התובעים, הכנסתו המדוחת של המנוח במעמדו עצמאי לתקופה זו הייתה **12,822 ₪**.

על הכנסתתו של המנוח כScheduler, (אצל הקבלן מוניר שחאהה), שם עבד המנוח לכל היוטר לחודש טרם התאונה, לא קיבל הנتابע נתונים וגם לא הוציא נתונים בנדון על ידי התובעים, (מצוין כי לטענת התובעים, המנוח עבד שם מספר ימים בלבד עבור תאונה, סעיף 8 לסייעים).

הכנסתו המדוחת של המנוח לשנת 2009 מהשותפות, (עד מועד התאונה) נופלת מהכנסתם של התובעים, (פער של 14,787 ₪).

לאור נתוני הכנסה כאמור של התובעים לעומת זו של המנוח, עולה שיעיר פרנסתם של התובעים לא הייתה כלל מהמנוח.

8. הוכח שהתובע המשיך ליטול חלק פעיל בשותפות, גם לפני התאונה שאירעה למנוח.

ב"כ התובעים טען, כי בשנים שלפני התאונה, השותפות נוהלה בפועל על ידי המנוח בלבד והቶבע רק נהנה מפירותיה.

לא מצאנו לקבל גרסה זו. התעוררו לגבי סתרות ואי דיווקים:

א. בעדותו של התובע לפניו הוא טען בהתחלה שמדובר הקמתה של השותפות והוא לא עבד בה ולא נטל בה כל פעילות.

כך בעמ' 13 לפרו' שורות 4 עד 5 :

"ש. אני שואלת על השנה הראשונה. מה היה בשנה הראשונה?"

תלא עשייתי כלום. הבן היה משותף אותו במה שקרה בעסק."

בהמשך עדותו הוא שינה את גרסתו זו וטען, כי בשנותיה הראשונות של השותפות, הוא אכן עבד בה, (5 ימים בשבוע, עמ' 13 לפרו' שורות 27 עד 29) והפסיק לעובד בשותפות רק בשלוש השנים שקדמו לתאונה, (עמ' 13 לפרו' שורות 24 עד 25).

ב. בהתייחס לשלש השנים שקדמו לתאונה טען התובע, כי "**אפילו דקה לא הייתה בעסק באותו 3 שנים**", (עמ' 14 לפרו' שורה 17). עדות זו אינה מתוישבת עם עדותם של עדי התובעים.

כך למשל, מר אילן לוריא, מנהל חברת קבלנית לביצוע עבודות בניה, ששכר את שירותיו השותפות כקבילן משנה, העיד שההתובע היה האיש הדומיננטי בשותפות בשנת 2007, (עמ' 3 לפרו' שורות 11 עד 14 ושורה 17).

גרסה זו עומדת בסתרה לגרסת התובע, שלוידן כבר מחודש מרץ 2006, לא נטל כל פעילות בשותפות.

מעדותו של מר לוריא עולה, כי לא רק שההתובע עבד בשותפות אלא שהוא גם היה הדמות הדומיננטית בה בשנה זו.

גם לגבי פעילותו של התובע בשנת 2008 בשותפות, מעיד מר לוריא,
עמ' 3 לפרו' שורות 23 עד 29:

"ש.אתה יודע מה עשה חוסני ב - 2008 בשותפות?"

ת.הוא היה ברקע. הוא ביקר באתר. העבודה נמשכה בערך משעה בסביבות 7 - 8 חודשים. הוא היה מבקר באתר. הוא היה שם כמה פעמים. הוא לא פיקח על הפעילים. אמיר פיקח עליהם. חוסני בא לביקורת פעם אחת רצינו להתייעץ איתנו בנוגע למשהו טכני בנוגע לגג הרעפים ורצינו להתייעץ איתנו ביחד עם האדריכל ומהנדס העסק. עוד איך פעם או פעמיים הוא הגיע בלי שום סיבה. בא פשוט כדי לבקר ולראות שהכל בסדר."

הוכח, כי התובע גם הסיע מידיו פעם את הפעילים לאתר הבניה, (עדות אברاهים מחייב, עמ' 5 לפרו' שורות 21 עד 22), זאת בהבדל מגרסת התובע לפיה בשנים הסמכות לתאונה, הוא לא סייע בהסעת הפעילים ובנו עשה זאת, (עמ' 12 שורות 22 עד 24).

معدיות אלה עולה שגם בשנים הסמוכות לתאונה, התובע היה מעורב בעבודת השותפות.

גם אם נוכחותו באתר הבניה פחתה, עולה מהمعدיות שהוא המשיך לפקוד את האתרים, פיקח ובירך את העבודה, תוך שהוא מתייעצים עמו ושותפים את חוות דעתו.

ג. חלק מудוי התובעים כלל לא ידע להסביר באשר למעורבותו או אי מעורבותו של התובע בעבודת השותפות ולא היה בעדותם כדי לתמוך בגרסת התובע בندון.

כך למשל העיד מר שביטה אחמד, עמ' 6 לפרו' שורות 21 עד 25 :

"ש. אתה יודע אם הוא עבד או לא עבד פיזית?"

ת. אני לא יודע. אני לא הולך אחריו.

ש. האם אתה יודע אם עסק בתכנון שפוצים או חתום על חוזים?

ת. לא ידוע לי."

עדותו של מר חנוכה פשה, עמ' 8 שורה 5 :

"ש. מה אתה יודע על עבודותו של חוסני בשותפות?"

ת. אין לי מושג. לא נכנסתי לפרטים אף פעם. אמר היה באתר מולי. חוסני היה מגיע פעם ב... הוא היה מגיע לראות את הפעלים שלו."

שוכנענו שלא קיבל את הטענה, כי התובע לא עבד בשותפות ולא היה פעיל בה בשנים הסמוכות לתאונה.

ד. התובע לא דיווח לנتابע או למס הכנסה על הפסקת פעילותו בשותפות כנטען על ידו. זאת למורת, שדיווח על כן, כפי שמצין הנتابע, היה מזכה אותו ואת בני משפחתו בדמי ביטוח ומס הכנסה מופחתים.

יודגש, לשותפות היה רואה חשבון, שלטענת התובע, ידע כי הוא אינו עובד/פעיל בשותפות, (עמ' 15 לפרו' שורות 1 עד 2).

גם במצב זה יש כדי לעורר ספק בגרסת התובע, לפיו לא נטל חלק פעיל בניהול

השותפות בשנים הסמכות לתאונה.

הספק כאמור מתחזק, לאור אי זימונו של רואה החשבון למתן עדות בהקשר זה, בתמיכת גירסתו של התובע, (עמ' 20 לפרו' שורה 7).

טענת התובע, כי בשנים הסמכות לתאונה הוא עסוק בעבודה ציבורית ללא קבלת שכר כיווץ ראש העיר טירה לענייני תלונות הציבור וכי עיסוק זה לא הותר לו זמן לפעילויות בשותפות, (סעיף 3 לכתב התביעה וסעיף 50 לסייעי התובעים), לא הוכחה.

ראשית, טענה זו לא קיבלה כל ביטוי בתקהיו של התובע. התובע גם לא העלה טענה זו בחקירהו בפני חוקר הנتبיע, (ሞצג נ/2).

בנוסף, לא הובאה כל ראייה אובייקטיבית בתמיכה לה. לא הובאו עדים או אסמכתאות שיש בהם כדי להעיד על היקף פעילותו הציבורית של התובע ותדרכו.

לא מצאנו לקבל גם את טענת ב"כ התובעים לפיה סגירת השותפות לאחר מותו של המנוח מוכיחה, כי המנוח הוא שנייה ועובד בשותפות ולא התובע.

בשונה מטענת ב"כ התובעים, הוכח בפניינו כי הסיבה לסגירת השותפות הייתה קשיים כלכליים בהם הייתה נתונה השותפות או העדר ביקוש לעבודות מצד לקוחות, או כפי שניסח זאת התובע "העבודה הייתה חלה", וזאת עוד לפני מותו של המנוח.

זהי הגרסה הראשונה שמסר התובע, בחקירהו אצל חוקר הנتبיע, (ולא הגרסה המאוחרת שהועלתה בהליך שלפניו):

"... העבודה הייתה חלה וארבעה ימים לפני שאмир ז"ל נהרג עבר לעבוד כסचיר אצל שחודה עבד 4 ימים עד שננהרג בתאונה".

(ሞצג נ/2, עמ' 1 שורות 8 עד 11)

"בתקופה الأخيرة 3 חודשים לפני פטירתו העסוק היה חלש וכן היה גם לעבוד כסचיר. (ሞצג נ/2, עמ' 3 שורות 19 עד 20)

לגרסת התובע בפני חוקר הנتبיע יש ליתן משקל רב יותר מהגרסה המאוחרת.

בעודתו לפני התקשרותו לתובע להתייחס לקשייה הכלכליים של השותפות, אך בתגובה השיב ש"אין לי מספרים כל כך מדויקים אבל תוכל לשאול את רואה החשבון של העסק", (עמ' 15 לפרו' שורות 26 עד 28).

התובעים כאמור, לא זימנו את רואה החשבון למתן עדות בתמייה לגירסתם. אי הזמןתו פועלת לרעתם.

9. גם אם למנוח היו הכנסות נוספות שהוא לא דוח אליהו לרשות, אין בכך זה כשלעצמו כדי להוכיח שעיקר פרנסתם של התובעים הייתה על המנוח.

התובע העיד, כי למנוח היו הכנסות נוספות לא מדווחות, ממיכרת גרוותאות וסחר במכוניות וכן התאפשר לו לסייע לו ולתובעת בסכומים העולים על הכנסותיו המדווחות לרשות מהשותפות, (עמ' 16 לפ"ו שורה 24).

גרסה זו עלתה לראשונה בשלב ההוכחות ולא נטעה ولو ברמז בתצהירי התובעים או קודם לכן. התובעים אף לא חילקו על האמור בטעות עובד הציבור שישקפה ופרטה את הכנסותיו של המנוח עבר לתאונה, (هم יותר על חקירת נתן התעודה).

אפיו נניח שלמנוח היו הכנסות גבוהות יותר ממה שודיעו אליה לנتابע ולמס הכנסה, הרי שלא הובאו ראיות לכך למקורן של אותן הכנסות, מלבד טענה בכללא של התובע, כאמור בשלב ההוכחות.

התובעת, amo של המנוח, העידה כי ככל הידוע לה, המנוח עבד רק בשותפות למעט החודש האחרון לפני מותו, אז עבד גם כಚיר במקום נוסף. לא ידוע לה על מקורות הכנסה נוספתים/אחרים, (עמ' 19 שורות 26 עד 29).

אין בטענת התובע שנטעה בכללא, על הכנסות נוספות מאשר ממיכרת גרוותאות וסחר במכוניות, כדי להצביע על כך שעיקר פרנסתם של התובעים הייתה על המנוח.

10. אפיו קיבל את טענת התובעים שהמנוח נהג להפקיד כספים בסכום של כ - 5,000 ₪ בחודש בנסיבות חשבון הבנק של התובעת, אין בכך כדי להצביע על כך שעיקר פרנסתם של התובעים הייתה על המנוח.

מעיו בתקביסי חשבון הבנק של התובעת צורפו לכתב התביעה, עולה כי אכן בוצעו בחשבון הבנק שלו הפקדות, חלקן על ידי המנוח וחילקו על ידה.

ביחס להפקדות שבצעה התובעת באופן עצמאי, (cashewala זו מכונה בתקביס העובר ושב שלו כ"הפקדה לעצמי"), אין כל ראייה אובייקטיבית לכך שמדובר בכיספים שניתנו לה דווקא על ידי

המנוח. כאמור לעיל, שוכנענו, כי גם התובע המשיר לקחת חלק פעיל בשותפות עד התאונה.

מתדים חשבו העורר ושב של התובעת עולה גם, כי בוצעו הפקדות בחשבון הבנק שלא על ידי התובע עצמוו, (ראה תדפיס הבנק, נספח ח'3 לכתב התביעה, בהתייחס ליום 26.7.08, שאז הפקיד התובע סך של 5,000 ₪ בחשבונה).

מעיון בתדפיסי חשבון עורר ושב של התובעת, (נספחים ח'1 עד ח'5 לכתב התביעה), לגבי הפקדות שביצעו המנוח בחשבונה, עולה התמונה הבאה:

א. ביום 30.1.08 בוצעה על ידי המנוח הפקדה בסך של 5,000 ₪ בחשבון הבנק שלו.

ב. ביום 31.1.08 בוצעה על ידו הפקדה בסך של 8,000 ₪ .

ג. ביום 19.5.08 בוצעה על ידו הפקדה בסך של 6,000 ₪ .

ד. ביום 23.7.08 בוצעה על ידו הפקדה בסך של 7,000 ₪ .

ה. ביום 31.8.08 בוצעה על ידו הפקדה בסך של 5,000 ₪ .

ו. ביום 23.9.08 בוצעה על ידו הפקדה בסך של 3,600 ₪ .

התובעת טענה בעדotta, כי מקור הפקדות היה מרוחחי השותפות, (עמ' 19 לפרו' שורות 12 עד 13). זאת בשונה מגרסת התובע שטען, כי הפקדות היו ללא קשר לפעילויות השותפות ובנפרד ממנו, (סעיף 74 לסיומי התובעים).

מנתונים אלה עולה כי בשנת 2008, בחודשים ינואר, מאי, يول', אוגוסט וספטמבר המנוח הפקיד בחשבון התובעת סכומים שנעו בין 3,500 ₪ לחודש עד 7,000 ₪, (כשבחודש ינואר 2008 הוא הפקיד בחשבונה סך של 13,000 ₪) .

לגביו שנת 2009, (חודשים ינואר, פברואר ומרץ), מעיון בתדפיס דז"ח חשבון העורר ושב של התובעת, (נספחים ט'1 וט'2 לכתב התביעה), לא מצין שהמנוח הוא שביצע את הפקדות בחשבון הבנק שלו.

יש לציין, לענן סעיף 130א(3) לחוק, שהפרשנות שניתנה למונח "עיקר" פרנסתם היא קרובה יותר ל"כל" פרנסתם. ההפקדות כאמור בחשבון התובעת אין בהן כדי להוכיח דרגה זו של נשיאה בעול פרנסת התובעים על ידי המנוח.

11. בתביעה שהגישו התובעים לנتابע לסת澄討 שארים, הם לא ציינו כי הם היו תלויים במנוחה ובעשותם כן הם גילו את דעתם בעניין הנדון.

محكירתו של התובע בפני חוקר הנتابע עולה, כי התובע לא ציין בתביעתו לסת澄讨 שארים כי הוא והותבעת היו תלויים במנוחה. חוקר הנتابע ביקש מההתובע ליתן הסבר לכך.

مفצת חשיבות הדברים נצטט את תשובתו בנדון, (מצג נ/2, עמ' 4 שורות 4 עד 10):

"ש. בתביעה לסת澄讨 שארים לא ציינתם כי אתם תלויים במנוחה מדוע?"

ת. אגיד לך את האמת אנחנו התבוננו ולא ידענו וגם אנחנו עצמוניים ביחסים לא טובים עם אשתו של אמיר. היא עברה לגור בבית של אבא שלו בטירה ומקרה את הבית בו הייתה גרה עם אמיר זהה לא לרוחינו".

העובדת שהותבעים עצם לא ציינו בתביעתם לסת澄讨 שארים, כי הם היו תלויים במנוחה, מלמדת שהם לא ראו את עצם כתלוים בו.

12. לאור כל האמור לעיל, נקבע בזאת כי התובעים לא הוכיחו כי הם היו תלויים במנוחה וכי עיקר פרנסתם היה עליון.

התביעה נדחתת.

אין צו להוצאות.

ניתן היום, ד' אדר תשע"ג, (14 בפברואר 2013), בהעדך הצדדים וישלח אליהם.

מר דב גרינברג נציג ציבור (עובדים)	אפרת לקסר - נשים בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב - יפו	מר אלכס ליפשיץ נציג ציבור (מעסיקים)
--------------------------------------	---	---